

MUŠTVENE IN DRUGE RAZNO IZ AMERIKE IN SLOVENSKE VESTI

Sestnajsta redna konvencija S. K. Jednote bo pričela zborovati v ponedeljek 9. septembra 1940 v Slovenskem narodnem domu v Waukeganu, Illinois. Ako se bodo konvencije držali vsi izvoljeni delegati, bodo vsi člani glavnega in porotnega odbora, bo skupna delegatska stela 166 oseb.

Castna delegacija je povabljena, da pride v konvencijo v četrtak 12. septembra. Vsi delegati in delegatkinje bodo redni delegati ob enem s posrednimi delegati, bo število slednjih nekoliko manjše.

Oficijalni sprejem delegacije Waukeganu bo v nedeljo 8. septembra ob 8. uri zvečer v Slovenskem narodnem domu.

Plesno veselico v korist družbene blaginje priredi društvo 65 JSKJ v Lloydellu, Pa., v sredo 7. septembra. Veselica se bo vršila v društveni dvorani in pričela ob 8. uri zvečer.

Zaključni piknik sezone priredi društvo št. 149 JSKJ v Mansburgu, Pa., v nedeljo 8. septembra. Prostor piknika: piknikov park v naselbinu Strata.

Concert Glasbene Matice v Clevelandu, Ohio, se bo vršil v sredo 8. septembra v S. N. Domu na St. Clair Ave.

Prihodnje zborovanje federacije društev JSKJ v državi Ohio bo odločeno za nedeljo 3. novembra. Vršilo se bo v S. N. Domu v Clevelandu.

Priveditev jesenske veselice organizirano društvo št. 71 JSKJ v Clevelandu, Ohio, za nedeljo 11. novembra.

Umrli bolnišnici v Clevelandu, Ohio, je umrl Ignac Plavec, star 78 let, član društva 27 JSKJ. Pokojnik, ki je bil v rodu iz Spodnje Loke na Slovenskem, je bival v Ameriki v starem kraju zapuščena Andreja, v Ameriki pa Francka.

Jolietu, Ill., je umrl John J. J. J., član društva št. 66 JSKJ. Zapuščena sina, pet hčera in devet vnukov. Doma je bil iz Sečoveljskega Sela pri Vinici.

Elyu, Minn., je umrla Annes Koščak, članica društva št. 129 JSKJ. Zapuščena sosa, štiri sinove in eno hčer.

Bolnišnici v Clevelandu, Ohio, je umrl Frank Volk, star 67 let, član društva št. 160 JSKJ. Zapuščena sina in hčer, sestro v Kane, Pa., ter eno hčer v Ellwood Cityu, Pa., v starem kraju pa dva brata in eno sestro. Pokojnik je bil rojen v vasi pri Ilirski Bistrici.

Slovenska councilmana Pucel Kovačič v Clevelandu, Ohio, bo organizirala rojakom-nedržavljanom izpolniti preliminarno listo za registracijo. Podatke na preliminarnih listinah poročajo uradniki v registracijski pisarni na pošti samo preprišejo. Pucel Kovačič je v St. Nicholas Hall, E. 36th St. & Superior St., urad Mr. Kovačiča pa na St. Clair Ave. Slednjega (Dalje na 2. strani)

KONSKRIPCIJA BLIZU

Postava o konskripciji ali o obveznem vojaškem vežbanju bo skoro gotovo v doglednem času sprejeta v obeh zbornicah zveznega kongresa. V senatu je bil tozadevni predlog po dvotedenski debati sprejet z 58 glasovi proti 31. Koliko časa bo zdaj debata o tem predlogu trajala v poslanski zbornici, je stvar ugibanja. Vsekakor ni skoro nikakega dvoma, da bo konskripcijska postava v eni ali drugi obliki v kratkem sprejeta.

NEKATERE DOLOČBE

Načrt konskripcijske postave, kakor je bil odobren v senatu, določa, da se morajo za obvezno vojaško vežbanje, ki bo trajalo eno leto, registrirati vsi moški od 21. do 31. leta starosti. Sodi se, da bo teh mož okrog 12 milijonov in da jih bo po izločenju fizično nesposobnih in tistih, ki bodo iz drugih vzrokov oproščeni vojaške službe, ostalo okrog štiri in pol milijona. Od teh jih bo smela vlada poklicati k vojaškemu vežbanju največ 900.000 vsako leto. Poslanska zbornica bo morda eno ali drugo navedenih določb izpremenila.

OB RAT INDUSTRIJ

Zadnje čase je bilo slišati mnogo pritožb, da razne industrije nečejo sodelovati z vlado z ozirom na obrambo dežele in da vlada ne more oddati raznih in za svrhu potrebnih naročil. Posledica tega je, da bo konskripcijski postavi, ko bo sprejeta od obeh zbornic, dodan amendment, po kateri bo smela vlada zaseči vsako industrijo, potrebno za obrambo dežele, s katere vodstvom ni bilo mogoče doseči sporazuma. Sodišče bo odločilo ceno, ki jo bo vlada plačala lastnikom, nakar bo industrija obratovala v režiji vlade.

UREDNIK UMRL

V San Franciscu, Cal., je v starosti 84 let umrl Robert F. Paine, eden najstarejših ameriških urednikov. V novembru 1878 je bila v Clevelandu, Ohio, ustanovljena The Penny Press in v aprilu sledečega leta je postal njen urednik Robert F. Paine. Iz omenjenega lista se je pozneje razvil dnevnik The Cleveland Press, katerega čita najbrž več Slovencev kot kateri koli drugi angleški dnevnik v Zedinjenih državah. Tam je bil tudi začetek Scripps-Howardovega časnikarskega sindikata, ki danes lastuje in izdaja vrsto velikih dnevnikov v Zedinjenih državah. Robert F. Paine je ostal do konca svojih dni v listi omenjenega sindikata, zadnja leta v San Franciscu.

ZNAČILNA IZJAVA

Wendell Willkie, predsedniški kandidat republikanske stranke, je pretekli teden izjavil, da v svoji kampanji za izvolitev ne mara podpore od strani znanega pridigarja Coughlina niti od nikogar drugega, ki goji verske ali plemenske predsodke ali se zavzema za inozemsko filozofijo. Dejal je, da zanj ni važno, če postane predsednik Zedinjenih držav ali ne, toda važno je, da ostane zvest svojim načelom.

BEGUNCI DOMA

Dne 28. avgusta je pristal v New Yorku ameriški parnik American Legion, ki je pripeljal iz severne Evrope 870 oseb, po (Dalje na 2. strani)

POMEMBNA STOLETница

Med najbolj praktične izume poštnega prometa spada nedvomno poštna znamka, s katero se plačuje poština od pisem in drugih pošilk. Odpošiljalcu pisma ali kake druge pošiljke ni treba drugega kot nalepiti na pismo ali pošiljko znamko v predpisani vrednosti, vrči pošiljko v poštni nabiralnik, in s tem je njegovo delo končano. Vse drugo naprej je posel poštne uprave. Navadno pismo do predpisane teže, oddano v katerem koli kraju Zedinjenih držav, je odpremljeno v kateri koli poštni urad v Zedinjenih državah, istotako tudi v teritorije in posestva Zedinjenih držav, samo za 3 cente poštne.

Vedno pa ni bilo tako. Nekdaj je bilo treba plačevati poštino v gotovini in pristojbine so bile primeroma visoke, tako v tej kot v drugih deželah sveta, ki so imele poštne sisteme. Pristojbine so se ravnale po razdalji ali zonah.

Leta 1837 je Anglež Rowland Hill razburil angleške političarje s kritiziranjem angleškega poštne sistema. Trdil je, da je nečuvano, da je treba plačati od navadnega pisma, poslanega iz Londona v eno okoliških vasi, okrog pol dolarja pristojbine. Po njegovem mnenju bi zadoščala pristojbina enega penija za odpremo pisma v kateri koli kraj Anglije. Hillu so sprva zmerjali za sitneža in sanjača, toda on je toliko časa drezal parlament, da je slednji 10. januarja 1840 vpeljal enotno poštino enega penija od pisma za kateri koli kraj Anglije. Novi sistem pa od začetka ni gladko obratoval, ker je bilo treba kolektirati poštino v gotovini in potem na napa označati, da je bila poština plačana. Bilo je preveč dela za poštne uradnike in sistem se ni izplačeval.

Da se tem neprilikam odpravi, je Hill priporočal, da naj se uvedejo poštne znamke v predpisani vrednosti in se s prilepjanjem istih avtomatično plačuje poština. Hillov nasvet je bil sprejet in prve poštne znamke so prišle v promet 6. maja 1840. Znamke so bile v vrednosti enega penija in so nosile sliko angleške kraljice Viktorije. To so bile prve poštne znamke ne samo v Angliji, ampak sploh na svetu. Poštna znamka kot jo poznamo danes, je torej 6. maja letos obhajala svojo stoletnico.

V Zedinjenih državah so prišle prve poštne znamke v promet leta 1847. Do takrat se je poština pristojbina večinoma plačevala v gotovini ter je za navadno pismo znašala od 6 do 25 centov, po razdalji ali zonah. Prvi poštne znamke v Zedinjenih državah sta bili po 5 in 10 centov. Prva je bila rdeče-rjava in je nosila sliko Benjamina Franklina, druga pa temnomodra s sliko Georgea Washingtona. Prve znamke po en cent in po tri cente so bile v Zedinjenih državah izdane leta 1851.

Plačevanje poštne pristojbine z znamkami se je zaradi svoje praktičnosti kmalu razširilo na vse dežele sveta. V monarhijah navadno nosijo poštne znamke slike njihovih živih vladarjev. V Zedinjenih državah pa so poštne znamke večinoma opremljene s slikami bivših predsednikov. Značilno je, da noben predsednik ne pride na znamko, dokler je živ. Od časa do časa so izdane tudi posebne znamke s slikami drugih (Dalje na 2. strani)

PROTI PETI KOLONI

Pomen tako zvane pete kolone je danes že splošno znan kot izdajstvo v lastnih vrstah ali vrtanje od znotraj. V Zedinjenih državah se dosejaj delovanje pete kolone izraža le v besedi, govorniki in tiskani, v svojevrstni zavajalni propagandi.

Justični department zvezne vlade se tega dobro zaveda ter naznanja, da bo zavzel akcijo proti takemu zavajanju. Laži in zavajanja bo pobijal z resnico, s fakti. To posebno z ozirom na tiste propagandiste, ki se predstavljajo za stoprocentne Američane, pa s svojim zavajanjem pripravljajo pot diktaturi.

Metoda teh zavajalcev je, da omalovažujejo uspehe demokracije ter kažejo na uspehe diktatorjev. Posebno radi hvalijo nazizem. Poudarjajo, kako je Hitler odpravil brezposelnost in kako so njegove kampanje uspešne. Ne povedo pa, da je bila v Nemčiji odpravljena brezposelnost edino na ta način, da je diktatura zaposlila delavce pri graditvi ogromnega vojnega stroja. Delavske organizacije so bile popolnoma uničene in delavstvo je moralo opravljati določena dela po določenih plačah. Vsa moč naroda, vse narodno bogastvo je bilo in je še vpreženo edino za produkcijo orožja, municije in drugih moralnih priprav za zaslužjenje mirnih narodov.

Kdor se je drznil upirati ukazom diktatorjev, je bil poslan v preganjanstvo, v koncentracijsko taborišče, v ječo ali v smrt. Vse knjige, s katerimi se diktatura ni strinjala, so bile uničene, listi zatrti, učenjaki izgnani. Časopisje sme poročati samo to, kar diktatura dovoli, radio istotako, in kdor se drzne poslušati radijska poročila iz inozemstva, ga zadene težka kazen. Vsaka senca osebne svobode je ubita.

Narod živi v temi, pritrgovati si mora pri najnujnejših življenjskih potrebščinah, samo za slavo diktatorjev in za uničevanje mirnih narodov, ki so želeli živeti z vsem svetom v miru. Milijone življenj je uničenih in za neštete milijarde dolarjev ljudskega premoženja je uničenega. To so uspehi diktature. Take grozne škode ni nikdar povzročila človeštvu tudi najslabšeja demokracija.

Te in slične resnice namerava zvezni justični department rabiti proti zavajalcem, ki pljujejo na demokracijo in poveličujejo diktaturo.

CVETJE V JESENI

Večina dreves in grmičev, ki uspevajo v zmernem podnebnju, cvete spomlad ali v zgodnjem poletju. V poznem poletju ali v zgodnji jeseni je cveteč grm nekaj nenavadnega. Med te nenavadne grmiče, ki jih vidimo marsikje po ameriških vrtovih in parkih, spada na prvo mesto althea ali rose of Sharon. Grmiči so lepe oblike in se včasih razvijejo tudi v maia drevesa. Glede lege in podnebnja niso izbirni, vsekakor pa ljubijo sončno lego in prenesejo mnogo vročine. Živobarvno, veliko, belo, rdeče, višnjevo ali rožnato cvetje ljupkaste oblike ozivlja vrtove v juliju, avgustu in navadno še v septembru. Rojaki, ki žele imeti nekaj cvetečega grmičja na vrtni v poznem poletju in v jeseni, naj si zapomnijo ime althea ali rose of Sharon; pod tem imenom si te rastline lahko nabavijo spomladi (Dalje na 2. strani)

VAŽNOST LETALSTVA

Kadar govorimo ali razmišljamo o važnosti letalstva, se nehote domislamo važne vloge, katero igra letalstvo v vojni. Vsem nam je še v prav svežem spominu, kako važno je bilo letalstvo v vojnah zadnjih let, od zavojevanja Etiopije, do uničenja Poljske, zavzetja Norveške in podjarmljenja Francije.

Pri tem nekako pozabljamo, da je v Zedinjenih državah razvit poštni, potniški in tovarni letalski promet kot menda v nobeni drugi deželi na svetu. Danes odpošljemo lahko pismo v kateri koli kraj Zedinjenih držav z značno pošto, zakaj je treba plačati samo dvojno pristojbino v primeri s pristojbino za navadno odpremo. Kdor mora potovati in mu manjka časa, se lahko poslužil letala iz vsakega večjega mesta in v vsako večje mesto Zedinjenih držav. Vsemu temu smo že tako privajeni, da se nam ne zdi nič posebnega.

Pozabljamo tudi, kako važne letalske zveze imamo z inozemstvom. Skoro edina zanesljiva zveza, ki jo imamo danes z Evropo, je potom letal, ki pristajajo v Portugalski. Preko Pacifika plujejo redno ameriška letala v Azijo in Avstralijo.

Posebno važna pa je naša letalska zveza s Centralno in Južno Ameriko. Skoro vsak večji kraj v republikah Centralne in Južne Amerike je mogoče doseči z letali. Tam marsikje manjka železnice in dobrih cest, toda za letala ni ovir, samo da so na primernih točkah zgrajena pristajališča. Letalske družbe iz Zedinjenih držav vsrta danes večino letalskega prometa, ne samo med Zedinjenimi državami in republikami Centralne in Južne Amerike, ampak v dotičnih republikah samih.

Tako vsaj poroča znani ameriški časnikar William Philip Simms, ki se je nedavno vrnil v Washington, ko je prepotoval z letali 15.000 milj iz Zedinjenih držav v Centralno in Južno Ameriko in nazaj. Pan-American-Grace letalska družba, imenovana na kratko Panagra, je danes najbolj razširjena in upoštevana letalska družba na ameriškem kontinentu. Od začetka pa je imela težkoče, da se je uveljavila, ker je imela konkurent v nemških in francoskih letalskih družbah, ki so bile podpirane od svojih vlad. Polagoma pa je prišla na prvo mesto z boljšo postrežbo in deloma z boljše pristojbino, katero plačuje vlada Zedinjenih držav za odpremljanje pošte. Po izjavi Mr. Simmsa je postrežba Panagre točna in neprekosljiva v vsakem času in v vsakih vremenskih prilikah.

Značilna je dalje izjava Mr. Simmsa, da spadajo ameriška letala med najboljše vezi, ki vežejo Severno Ameriko z Južno in Centralno Ameriko. Najboljše poslaniki "dobre volje" so vedno bile komunikacije in transportacije. Na ta način so se sestajali prebivalci različnih krajev. Pred par desetletji so bile skoro edine zveze naše republike z republikami na jugu potom ladij, ker je manjkalo dobrih cest in železnic. Tega še danes marsikje manjka. Letala pa so ne samo skrajšala čas potovanja, ampak so premagala tudi take ovire kot visoka gorovja, široke reke in zalive in prostrane džungle. Naša letala (Dalje na 2. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

TO SO KORENINE!

Upokojeni ravnatelj poštne urada g. Ivan Vidmar, ki je nedavno dopolnil svoje 90. leto, gre vsako leto vsaj enkrat na Triglav. Mahne jo kar peš iz Ljubljane naravnost na vrh Triglava in se tako tudi vrača. Čvrsti devetdesetletnik se je rodil leta 1850 v Begunjah pri Cerknici, kjer je bil njegov oče, stari Matenc, nad 30 let župan meniševski. Ivan Vidmar je bil ravnatelj glavne pošte v Pulju od leta 1907 do leta 1919, ko so Pulj zasedli Italijani. V Jugoslaviji je služboval pri poštnem ravnateljstvu še do leta 1922, nakar je po 50-letnem službovanju stopil v pokoj.

VELIK POŽAR

V Podvincih pri Mariboru sta nedavno zgoreli domačiji posestnika Martina Repiča in posestnika Franca Bezjaka. Zaradi hudega vetra in pomanjkanja vode so gasilci le z največjim naporom preprečili širjenje nevarnega požara. Po ognju povzročena škoda znaša nad 80.000 dinarjev.

ŽELEZNIŠKA NEZGODA

Med postajama Pesnico in Cerknico pri Mariboru sta dne 21. junija trčila skupaj jugoslovanski mešani vlak in nemški tovarni vlak. Nesreča se je zgodila, ker je iz Pesnice vozeči mešani vlak zavozil na napačni tir, kjer mu je privozil nasproti nemški tovarni vlak. Sledilo je silno razdejavanje, toda k sreči ni bilo nikakih smrtnih žrtev. Trije člani vlakovnega osebja so bili teže poškodovani, nekaj oseb pa je dobilo lažje poškodbe. Materialna škoda kolizije znaša več milijonov dinarjev.

CESTA OB JADRANU

Vzdolž Jadranskega morja bo kmalu dogotovljena 500 kilometrov dolga avtomobilska cesta, ki bo vezala najlepše kraje od Sušaka do Kotora in Ulcinja. Posamezni predeli so že dogotovljeni in izročeni prometu.

ZANIMIVI IZPITI

Po Srbiji se bolj in bolj širi poučni tečajji, ki jih prireja zdravstveno zadrugarstvo. O zelo lepem uspehu takega tečajja priča zaključni izpit, ki je bil prirejen v vasi Slovcu pri Valjevu. K izpitu so prišli stari in mladi, moški in ženske, očetje in matere s sinovi in hčera. Najstarejši tečajnik je bil 58 let star, najmlajši pa 8. Ljudje so si vzeli za geslo: Nikoli ni prepozno, da se kaj koristnega naučiš.

PREBIVALSTVO ZAGREBA

Prebivalstvo Zagreba bo kmalu doseglo 400.000 oseb. Banška uprava je odobrila generalni regulacijski načrt, ki predvideva poleg potrebnih prometnih črt tudi večje število parkov in otroških igrališč.

ŠKODA PO STRELI

V domačijo posestnika Lojzeta Boriška v Selih nad Polšnikom je v pozni nočni uri tekmo hude nevihte udarila strela in v par trenutkih so bila vsa poslopja v ognju. Borišku je pogorelo vse: živina, krma, žito, orodje in poslopja. Škoda znaša nad 100.000 dinarjev, posestnik pa je bil zavarovan samo za par tisočakov. (Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

V listih smo čitali, da je bilo v Rimu veliko veselje zaradi italijanske zmage v Somaliji, katero je branilo 1.500 angleških vojakov. Italijanskih napačalcev je bilo 30.000 in bi bili lahko tisto peščico Angležev pojedli v rižoti, če bi se bili slednji pustili. Pa se niso. Komodno so se ukrcali na ladje z orožjem in drugim vojnim materialom vred ter pustili peščeno somaljsko puščavo zmagovalcem. Zmaga je zmaga, toda zmage so raznih vrst.

Prijatelj Cahej meni, da če se bodo razmere po svetu še nekaj časa tako razvijale kot se zdaj, bo mlajša generacija vseh narodov poznala kralje in kraljice samo še iz igralskih kart.

Plavalna tekma med ameriški krasoticami, ki se je nedavno vršila v Portlandu, Oregon, je bila tak uspeh, da je posekala vse dosedanje rekorde. V zvezi s tem se poroča tudi, da so bile plavalke oblečene v obleke, katerih vsako bi bilo mogoče poslati v kateri koli kraj Zedinjenih držav za poštino šestih centov. Iz tega bi se dalo sklepati, da obleke plavalke niso dosti težile in zadrževale.

Clevelandski humorist Jack Raper se norčuje, da odkar so se proti Rooseveltovi kandidaturi izjavili vsi trije večji clevelandski listi, so za Roosevelta navdušeni edino še volilci.

V reko, ki teče skozi neko vas v Angliji, je nedavno čofnila velika nemška bomba. Ko so vaščani prihiteli gledat, kakšno škodo je bomba napravila, so videli, da je eksplozija vrgla iz reke na obrežje poleg vode tudi veliko število ubitih rib. Pa so vaščani takoj proklamirali piknik, zakurili ognje in se zadovoljno gostili s pečenimi ribami. To kaže, da Angleži niso ravno bojazljivci in o tem se bodo morda sčasoma prepričali tudi Nemci.

V Franciji, ki ima zdaj po volji nemških zavojevalcev nekako napol fašistično in lutkarsko vlado, je bila pred dnevi vpeljana prohibicija, ki prepoveduje prodajo vsake pijače, katera vsebuje nad 16 odstotkov alkohola. Prodajati se sme vino, pivo, šampanjec in sadni sok. Načelnik vlade, stari maršal Petain, menda ne prenese več močnejših pijač. Vsekakor, mi bi rekli, da prohibicija pri vinu, pivu in šampanju se že nekako prenaša.

Značilno je, da je bila v Zedinjenih državah vpeljana prohibicija potem, ko je ta dežela izšla zmagovito iz svetovne vojne. V Franciji pa je bila vpeljana prohibicija, ko je bila dežela poražena.

V banovini Hrvatski se pritožujejo odvetniki, da so zapostavljeni in da jim primanjkuje zaslužka. To je nerodno, toda tudi v bogati Ameriki se odvetniki ne valjajo v denarju; vsaj ne vsi. Marsikak mlad ameriški odvetnik je srečen, če dobi kako delo pri WPA, da mu ni treba gladovati.

George Scalise, predsednik neke unije, ki spada v območje American Federation of Labor, je v treh letih dobil \$41.466.00 plače in \$149.323.00 za razne (Dalje na 2. strani)

"NOVA DOBA"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$1.72 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA 6233 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XVI. ST. 36

PRED KONVENCIJO

Prihodnji teden se bo pričela 16. redna konvencija J. S. K. Jednote, ki bo, kakor njene prednice, nedvomno tvorila važen mejnik v zgodovini naše organizacije. Vsaka konvencija izvrši gotovo mero rutinskega dela, ki po svojem značaju spada v področje konvencij, skoro vsaka konvencija pa ima poleg tega opraviti tudi z novimi problemi, ki jih prinesejo izpremenjene razmere. Konvencija je najvišja postavodajna oblast organizacije in kot taka potrjuje obstoječa pravila ali jih izpreminja. Kakor zvezi kongres in državne postavodaje od časa do časa izpreminjajo postavbe, da jih spravijo bolj v sklad z izpremenjenimi razmerami, tako vršijo v ožjem okviru slično delo naše konvencije.

Noben zakonik ni bil še nikoli popoln in pravila nobene organizacije niso še nikoli bila popolna. Z najboljšim namenom sprejeta točka pravil se v praksi včasih izkaže za neprimerno. Take pomanjkljivosti največkrat opazi glavni urad, opazijo jih društveni uradniki in mnogokrat jih opazijo tudi posamezni člani. Zato se vršijo pred konvencijo razprave, da se članstvu v splošnem prikažejo pomanjkljive točke, in zato se vršijo konvencije, da take točke popravijo oziroma izboljšajo. Sedanji glavni odbor je na svojem prvem zborovanju priporočil glavnemu tajniku, naj si sproti zabeleži vse liste točke pravil, ki se tekom poslovanja ne bodo izkazale povsem primerne, ter naj pred konvencijo in na konvenciji priporoča izpremembo istih.

Dotična priporočila so bila članstvu že predložena potem našega glasila. Istotako so bila priobčena v glasilo priporočila za izpremembo ene ali druge točke pravil od strani federacij, od strani krajevnih društev in od strani posameznih članov. Vsa priporočila prav gotovo ne bodo sprejeta ali odobrena, pa naj so prišla od koder koli, toda konvencija bo skušala izluščiti iz predloženih priporočil najboljše zrna. V to svrhu bodo potrebna izmenjavanja mnenj ter pojasnila od raznih strani. To se na konvenciji mnogo lažje, hitreje in boljše izvrši kot bi se moglo potem dopisovanja.

Ni dvoma, da so društva izvolila za svoje reprezentante na konvenciji svoje najbolj zmogljive člane in članice, katerim je korist splošnega članstva pri sre. Delegati in delegatkinje bodo nedvomno poznali sedanje določbe pravil ter bodo od strani društev ali pa po lastni iniciativi imeli priporočila za izboljšave. Vse, kar je k temu še potrebno, je odprt razum za vsebino debat in pojasnil. Iz razprav se vsi učimo. Razmere niso povsod enake in, kar se enemu delegatu zdi pravilno, se morda zdi drugemu napačno. Poleg tega je treba upoštevati, kako daleč sme delegacija iti, da ne pride v navzkrižje z državnimi postavami, kako daleč je možno iti, da se ne zvišajo asesmenti, in kako so se posamezne točke sedanjih pravil obnesle v praksi. Konvenciji bodo od raznih strani podana strokovna pojasnila in predložena ji bodo dejstva, ki so jih prinesle izkušnje v poslovanju.

Na podlagi vsega tega bodo delegati razmišljali, razpravljali in glasovali. Marsikateri delegat bo na podlagi debat in pojasnil prišel do prepričanja, da njegovo dotedanje mnenje ni bilo pravilno, pa bo glasoval za nekaj drugega kot je morda prvotno nameraval. Gotovo pa je tudi, da ob prilikah glasovanja ne bodo vsi delegati enakega mnenja, dasiravno bodo vsi želeli dobro organizaciji. V takih primerih bo obveljalo ameriško demokratično načelo, da večina odloča. Na ta način se delajo sklepi in postavbe pri društvih, na konvencijah organizacij, v državnih legislaturah in v federalnem kongresu.

Vsak posamezen delegat ne bo na konvenciji dosegel vsega, kar mu je naročilo njegovo društvo. To je nemogoče doseči na skupščinah, kjer odloča večina zborovalcev. Vsak delegat pa bo nedvomno želel doseči za članstvo najboljše, kar bo v razmerah mogoče. Vsaka glava ima svojo pamet in nezmotljiv ni nihče. Zmote največkrat izpoznamo šele iz izkušenj. Kjer ali dokler ni izkušenj na razpolago, pa je treba sklepati po razsodnosti. In, ker za take primere nimamo nad seboj diktatorja, ki bi končno odločil, kdo je v pravem in kdo je v zmoti, velja sklep večine. To je demokracija.

Na naši 16. redni konvenciji bodo zbrani delegati in delegatkinje, ki poznajo našo Jednoto in jo ljubijo. Zbrali se bodo odprtih src, dostopnih za najboljše ideje in predloge. Zato se smemo zanesti, da bodo naši Jednoti dali najboljše pravila, ki so v razmerah mogoča, ter ji zagurali pravo bratstvo, ugled in napredek tudi za v bodoče.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

stroške. Pa pravijo nekateri, da delavci slabo plačujejo svoje uradnike.

Gorovje Olimp v Grčiji je bilo nekoč bivališče grških bogov. Tako so vsaj pisali stari Grki, če so že verjeli ali ne. Danes pa imajo na tistih idiličnih gorskih vrhuncih besedo protiletalski topovi.

V nedeljo 25. avgusta, ko zunanaj je nevihta vila ter dež na okna je kropil, sem mu držal poslovnili govor. "Dober tovariš si mi bil dolge tri mesece," sem dejal, "samo parkrat si zbežal in se povaljal po blatu, toda zdaj se morava ločiti zares. Več si mi koristil kot je koristilo etiopskemu Selassiju vseh njegovih 24 cesarskih marel. Prijazno si ščitil zadnje ostanke redke otave nadušenih pašnikov, ko je živo srebro flirtalo s skoro sto procentno pasjednevno vročino, prizanesljivo si gledal na čase penečega piva, ki so izginjale pod tvojo streho, družno si se potil z mano, ko sem gorolor in z razpeto srajco kršil vse predpise etikete z ozirom na eleganco v obleki, voljno si pretrpel vse sunke težavne poročevalske službe, ki se ti očitujejo v bridkih brazdah in črnih marogah, toda kot dober vojak si vztrajal do konca. Tvoje mesto bo zdaj zavzel devetkrat z gasolnom preparirani tovariš klobučnatega pokolenja, ki se je pravkar vrnil iz preparandije prijatelja Menetekelfarusa, katerega zibel je tekla v vnožju veličastnega Olimpa, kjer so imeli nekdanj jerperge elegantni grški bogovi, pa so jih splašila in pregnala moderna vojna letala. Moj bodoči tovariš diši nekoliko po grško in močno po gasolinsko ter je prava slika naglavnega greha napram vsem idealom lepote, toda je utrjen napram vremenskim neprilikam. Ti pa, dragi moj slammik, ki imaš od življenjskih naporov že itak bolestno povešana ušesa, pojdi na zaslužene počitnice v najvišje nadstropje zaprašenega gardero-be. Good bye, in ako bom imel zdrava jetra in ako te do takrat ne pojedjo molji, rja in miši, na svidenje meseca maja!"

ZNAMENJE ČASA

Iz raznih krajev dežele prihajajo poročila, da se ameriška visokošolska mladina zelo zanima za pouk ravnarja s stroji. Skoro povsod se tudi priglašena nenavadno visoko število dijakov za pouk v španščini.

AVSTRALIJA V VOJNI

Avstralski kontinent, dominij Velike Britanije, je samo nekoliko večji kot so Zedinjene države, toda šteje komaj kakih 7 milijonov prebivalcev. Kljub temu je v vojni na strani Anglije ali v vojni pripravljenosti dobrih 10 odstotkov moških prebivalcev. Avstralsci se borijo v Angliji napram Nemčiji ter v Mali Aziji in v Afriki napram Italiji. Avstralske vojne ladje patrolirajo po Sredozemskem morju, po Indijskem oceanu in po Južnem Pacifiku.

IZGUBA KOLONIJ

Francoske kolonije Chad, New Caledonia in Cameroon v Afriki so se formalno ločile od Francije ter so priznale protekcijo Anglije oziroma "proste" francoske vlade generala Gaullea v Angliji. Omenjeni francoski general je namreč v Angliji organiziral vlado, ki ne priznava po nacijah kontrolirane francoske vlade generala Petaina v Franciji.

VOJNO STANJE V EVROPI

Med Nemčijo in Anglijo se vrši skoro neprestana letalska vojna. Nemški bombniki napadajo jugovzhodni del angleške obale in tudi okrožje Londona. Angleški letalci pa bombardirajo vojaške objekte v po Nemcih zasedenih krajih ter tudi v sami Nemčiji; včasih pozdravijo z bombami tudi Berlin.

O sovražnostih med Italijani in Angleži ni bilo zadnje čase dosti slišati, razen, da so italijanski letalci enkrat napadli Su-eški prekop.

Na Dunaju so se pretekli teden sestali zastopniki Nemčije, Italije, Madžarske in Rumunije, da rešijo spor med Madžarsko in Rumunijo.

Pred tem je prišlo do manjših prask in letalskih napadov med Madžarsko in Rumunijo. Na drugi strani so se vršili tudi neki boji med Rumunci in Rusi. Bajje imajo Rusi veliko število vojaštva ob rumunski meji. Rusija je poslala Rumuniji ostro protestno noto zaradi nekakih rumunskih obmejnih napadov.

Iz Dunaja se poroča, da se je Rumunija uklonila ultimatumu od strani Nemčije in Italije, da odstopi Madžarski večji del Transilvanije, to je kakšnih 55,000 kvadratnih kilometrov ozemlja.

Rumunija, ki je po zadnji svetovni vojni narasla na 113,884 kvadratnih milj z 19,500,000 prebivalci, bo sedaj skrcena na približno predvojno velikost 60,000 kvadratnih milj z 10,000,000 prebivalci. Besarabija, katero je Rumunija morala nedavno odstopiti Rusiji, meri 17,146 kvadratnih milj in šteje 3,100,000 prebivalcev; de Bukovine, katerega je tudi zasedla Rusija, meri 4030 kvadratnih milj in šteje 900,000 prebivalcev; južna Dobruđa, katero je Rumunija morala odstopiti Bolgariji, meri 8979 kvadratnih milj in šteje nekaj nad 900,000 prebivalcev; večji del Transilvanije, katerega bo zdaj Rumunija odstopila Madžarski, meri 22,312 kvadratnih milj in šteje okrog 3,200,000 prebivalcev. Rumunija je s temi operacijami zmanjšana skoro za 50 odstotkov.

PRAVICE ZA NEMCE

Ko je bila Rumunija na zahtevo Nemčije prisiljena odstopiti dobro polovico svoje province Transilvanije Madžarski, sta morali tako Rumunija kot Madžarska podpisati posebne

protokole, ki jamčijo vse narodne pravice nemški narodni manjšini na Rumunskem in Madžarskem. Nemci bodo uživali enakopravnost pri sodiščih, v šolah, z ozirom na tisk itd. Poleg tega se bodo smeli organizirati v nacijskih skupinah in gojiti zveze z "materjo" Nemčijo. Z drugimi besedami bi se to reklo, da hoče imeti Nemčija zanesljive predstraže v Madžarski in Rumuniji, če bo kdaj smatrala za potrebno enostavno anektirati omenjeni državi. Pravilno je, da v narodnostno mešanih državah narodne manjšine uživajo vse pravice, ki jim gredo kot enakopravnim državljanom, toda Nemci niso nikdar privoščili takih pravic narodnim manjšinam tam, kjer so oni imeli vlado v rokah.

POMEMBNA STOLETNICA

(Nadaljevanje s 1. strani)

znamenitih pokojnih Američanov in s simboličnimi slikami, ki predstavljajo kak bolj važen zgodovinski dogodek v Zedinjenih državah. Posebno bivši generalni poštar Farley se je ovekovečil z izdajami izredno velikega števila posebnih pošt-nih znamk.

Razne države sveta so v teku sto let izdale nad 200,000 različnih znamk. Za to leto so bile nameravane v raznih deželah posebne proslave stoletnice prve poštne znamke, toda večina teh proslav bo zaradi vojne odpadla.

Za praktični izum enotne poštne in poštne znamk je bil izumitelj Rowland Hill povzdigljen v plemiča in mu je bila nakazana denarna nagrada v znesku \$65,000. To je bila lepa nagrada, vendar ne prevelike za tak praktični izum.

CVETJE V JESENI

(Nadaljevanje s 1. strani)

pri trgovskih vrtnarjih ali drevesničarjih.

Althea je bilo ime neki praviljčni kraljici v grški mitologiji. Rastlina, ki nosi to ime, je tudi doma v južni Evropi in Aziji. Najlepše vrste te rastline so bile vpeljane v Ameriko iz Starega sveta. Toda althea in mala zelo številno bližnje in daljno sorodstvo, katerega dober del je doma tudi v Ameriki. Nekatere podvrste so večletne ter rasto kot grmičji ali mala drevesa; nekatere umrjejo v jeseni do korenin in poženejo spet spomladi; nekatere pa so sploh enoletne. Vseh podvrst je nad tisoč. Althea ima v Ameriki najbližje sorodnike v vrtnih popelnih (hollyhock) in v divjih popelnih (marshmallow), ki v obilici rasto po deloma močvirnih krajih vzhoda in tudi ponekod po srednjem zapadu. Cvetje altheae močno sliči cvetju vrtnih popelnov. Glavna razlika med tema dvema rastlinama je, da je althea lesnat grm, ki raste in cvete leta in leta, poganjki popelnov pa vsako zimo umrjejo do korenin.

VAŽNOST LETALSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

so medsebojno povežala in zblížala vse ameriški kontinent na način kot so nekoč naše železnice zblížale vzhod s kraji našega zapada.

Po mnenju Mr. Simmsa ni nobeno drugo komunikacijsko ali transportacijsko sredstvo tako zblížalo in seznanilo nas s Centralno in Južno Ameriko kot ravno naša letala. In koder koli so ameriške letalske družbe razpredle svoje črte, povsod so pomagale ustvarjati dobro razpoloženje napram veliki sestriški republikli na severu. Najboljši poslanci dobre volje so bili in so še ameriški letalci. Tako vsaj trdi Mr. Simms. Značilna je tudi njegova izjava, da

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR:

a) Izvrševalni odtsek:

Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
Drugi podpredsednik: PAUL J. OBLOCK, R. D. 1, Turtle Creek, Pa.
Tretji podpredsednik: FRANK OKOREN, 4759 Pearl St., Denver, Colo.
Četrti podpredsednik: JOHN P. LUNKA, 1286 E. 173rd St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBASNIK, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: FRANK TOMSICH, JR., Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Penna.

Urednik-upravnik glasila: A. TON J. TERBOVEC, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

b) Nadzorni odtsek:

1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6208 Schade Ave., Cleveland, Ohio.
2. nadzornik: FRANK E. VRANICHAR, 1312 N. Center St., Joliet, Illinois.
3. nadzornik: MATI ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
4. nadzornik: ANDREW MILAVEC, Box 31, Meadow Lands, Pa.

GLAVNI POROČNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. poročnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. poročnik: FRANK MIKEC, Box 46, Strabane, Pa.
3. poročnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. poročnik: VALENTIN OREHEK, 264 Union Ave., Brooklyn, N. Y.

Jednotno uradno glasillo.

NOVA DOBA, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Vse stvari, tiskajo se uradnih nader, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, denarno poljšitve pa na glavnega blagajnika. Vse priložbe in pritrje naj se naslovi na predsednika poročnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za svlačenje naravnostnih in bolnišniški siceritvala naj se pošiljajo na vrhovnega nadzornika.
Dopolni državna naznanila, oglas, naročnina nečlanov in izpremembe glasilov naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša jugoslovanska zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najliberalnejše pogoje svojega članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki in kdor hoče postati njen član, naj se zgleda pri tajniku lokalnega društva ali pa naj piše na glavni urad. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani beloga zlomna, bozitate se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 18. leta in ostanje lahko v mladinski oddelku do 18. leta. Pristopnina na oba oddelka je prosta.
Premeenje snaha nad \$2,000,000.00. Solventnost Jednote snaha 118.89%.

NAGRADE V GOTOVINI

ZA NOVOPRIDOBLJENE ČLANE ODRASLEGA IN MLADINSKEGA ODDDELKA DAJE J.S.K. JEDNOTA NAGRAD V GOTOVINI.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka so predlagane sledeči naslednje nagrade:

- za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.25 nagrada
- za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$2.00 nagrada
- za člana, ki se zavaruje za \$1,000.00 smrtnine, \$4.00 nagrada
- za člana, ki se zavaruje za \$1,500.00 smrtnine, \$5.00 nagrada
- za člana, ki se zavaruje za \$2,000.00 smrtnine, \$6.00 nagrada
- za člana, ki se zavaruje za \$3,000.00 smrtnine, \$8.00 nagrada

Za novopridobljene člane mladinskega oddelka pa so predlagane sledeči naslednje nagrade:

- za člana starega načrta "JA" — \$0.50;
- za člana načrta "JB" — \$2.00;
- za člana novega načrta "JC", s \$500.00 zavarovalninske \$2.00;
- za člana novega načrta "JC" s \$1,000.00 zavarovalninske \$3.00.

Vse te nagrade so izplačljive šele potem, ko so bili za nagradne plačani trije mesečni asesmenti.

Nekega dne pa so prišli v službo vojnega razdejanja. Nekega dne pa so prišli v službo vojnega razdejanja. Nekega dne pa so prišli v službo vojnega razdejanja.

S KACO NA VRATU

Kmet Mustafa Halilović Suvara pri Beranah se je potil v Rožaj utrudil. Da se počije, je sedel v senco od dencu in kmalu zadremal. Snu je začutil, da se mu nekaj hladnega okrog vratu se je zbudil, in na svoje grlo vito presenečenje opazil. mu je kača dvakrat ovile okoli vratu in ga čvrsto stiskala. kor zblaznel je začel vprijeti pomoč in tekati po livadi. kler se ni od razburjenja in žranosti zgrudil nezavestno. Ko se je spet ovestil, se mu kača že odvila in odpadla. ves iz uma. Sele neki kmet je prišel mimo, ga je zbratiga spremlil v Rožaj.

OTMICE DEKLET

(Nadaljevanje s 1. strani)

V južnih krajih Jugoslavije so še vedno v navadi tako zvane otmice deklet, namreč, da se zaljubljeni fant z ugrabitvijo polasti izvoljenega dekleta. Nedavno je bila taka otmica izvršena v vasi Jošiku pri Bosanski Dubici. Vdova Simeona Rnjakova ima krasno hčerko Savo, za katero so vzdihovali mnogi premožni občudovalci od blizu in daleč in so jo že nekajkrat hoteli odvesti. Med temi je bil tudi Todor Kovač iz vasi Hadjišajba, ki je z dvema oboževalcema tovarišema ponódi vdrl v dekletovo sobo. Dekle je začelo klicati mater na pomoč, toda otmičarji so ji že zavezali usta in jo odnesli v svojo vas. Mati je seveda otmico prijavila orožnikom, ki so Savo vrnili materi, otmičarje pa prijaviili sodišču.

PASJA MAČEHA

V Somboru ima Andrija Džinić snoco, ki obenem s svojimi mladji doji tudi par praščikov. Praščičke že zelo mlade in ne bogliene, je Džinić dobil v dar in jih je hranil z mlekom.



New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba



AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

EMBLEMS

Years back, fifteen and twenty, the lodge pin was very much in evidence. The men wore it on their coats, the lapel, on all occasions, while the ladies preferred to display the lodge insignia attached to a chain on special occasions.

Among the Slovenes we still find men wearing pins on their coats designating the fraternal order to which they belong. Not so much among the younger set as with the elders.

While there is a noble feeling behind the wearing of a lodge pin, the fact that an individual belongs to more than one fraternal creates a question as to which one should be worn. Perhaps this factor, more than any other, discouraged the popularity of the lodge emblem. Particularly among the professional men, where it is considered good business to belong to several fraternals, the wearing of lodge pins almost creates a problem. To wear them all would make an individual appear as though he were an ex-soldier, in civilian clothes, cited for every.

Years ago, the general public confined its lodge activity to one or the other fraternal. A man was judged by his association with some outstanding fraternal. Today, a man and woman believe in being members of more than one fraternal, based on the assumption that it is always a good policy never "to lay all the eggs in one basket."

Years ago the lodge which did not possess an impressive, and perhaps somewhat expensive, banner was given much of a rating. For did not the lodge take numerous advantages to join in some kind of a parade, where its own official lodge banner carrier displayed the lodge emblem.

Today, particularly among the English-conducted lodges of Slovene fraternals, a lodge banner is looked upon as a curiosity. Perhaps it would help to enliven interest in the local SSCU English-speaking unit, were it to associate itself in parades and other public utterances. The fact remains that it just isn't done.

Times change. Today, our fraternals offer a great deal more of protection in return for small monthly assessments than they did years back. Death benefit certificates, based on legal reserve mortality tables, insure the member of a cash and loan value after sufficient payments have been made. Not so when the fraternals failed to provide for a legal reserve, and after a member failed to pay three assessments, was forced to drop his lodge connection, even though he were a good member many years' standing.

Coming back to the lodge emblem: It seems as though in recent years the lodge pin, banner, etc., gradually is being displaced by the entry of lodge athletic teams, who have inscribed on their jerseys the name of the fraternal under which they play.

If we compare the advertising value to be gained in the wearing of a lodge insignia on the lapel of a member's jacket, to that of the athlete who has the name of the fraternal written all over the jersey, we must admit that the latter is the more impressive form. If for no other reason, the letters are larger. And if a spectator is not familiar with some of the initials, he just turns to his neighbor for an explanation, whereas the small initials on a lodge jersey, although they might puzzle the other fellow, will not prompt one to inquire as to their nature. Why? The man who is wearing the lodge pin might be within hearing distance.

The trend today is towards conservatism. As much as a member is proud of the fraternal he belongs to, he may resent the attention focused upon his lapel, where he might wear his lodge pin. The athlete, on the other hand, wants the crowd's attention centered on his playing, and the jersey with the name of the fraternal inscribed on it, might just as well share the publicity showered on the playing-member.

Drive Defensively

Cleveland, O. — During the past twelve years, the fatal accident rate for trucks has dropped 29%. During that same period the passenger car rate has increased 18%. Truck drivers offer an explanation for this fact that they drive defensively. They have learned in the game of driving the offense is not the best defense. According to truck drivers, defensive driving tactics are those which not only keep the driver himself out of trouble, but do not force other drivers into situations that result in accidents.

Here are some safe driving tips from these professionals, which ought to be known: "I try to arrange my stoppage so I eat at dusk. This is the time when headlights bother me least. I take a full hour for supper and resume driving after

darkness has fallen."

2. "When I see a car coming at me crowding the center lane I know he is traveling fast and I give him all the room I can. When people are driving around 40 miles per hour, they generally stay on their own side of the road. But when they get up around 60 or 70, they hug the center line. It's not safe to drive near the edge at that speed and they know it."

3. "When I'm sleepy I pull off to the side of the road and take a nap. But if I get sleepy very often and can't figure it out, I have my eyes tested, because chances are it's eye fatigue rather than actual sleepiness."

If passenger car drivers would take these tips and drive defensively, our accident toll would quickly go down.

George J. Matowitz,
Chief of Police

Napredek News

Euclid, O. — Brr, it was sort of cold the last week in Euclid, nevertheless the Coll. Boosters and Napredek played the first of the series of championship games on Friday, Aug. 23, and oh was I disappointed to be notified that the score was 2-0 in Boosters' favor. Another championship game was played Monday, August 26. Attention boys on the team; if any of you boys make any homers or any interesting play you will have your name put in the paper and advertised to our members. That's fair enough, isn't it?

Only two weeks to go for that exciting and interesting trip when all the delegates of SSCU will be going to Waukegan, Illinois. The regular delegates from Napredek 132 are Mr. Tanko, our secretary, known to Napredek as one of the most valuable members because of his interest in making Napredek a bigger branch of SSCU; another good worker, Mr. Joe Korencic, supervisor of the Napredek team and all rooters saw him play center field on the team. The honorary delegates are Miss Mary Avcin and I. Mary is very much interested in SSCU and anything that pertains to lodge work. I know it will be interesting for her as for myself to see how a convention is held, and how the officers preside the meeting; also there are other SSCU members to meet from different states. All in all, the delegates that are new at this sort of thing will have the satisfaction that they not only had a grand time but at the same time learned something useful.

Martin Krasovec! were you the one that said that you used to be good in journalism? The articles you've written certainly show that you have the ability, if you keep up the good work, to someday be one of the best journalists.

So long until next week.
Agnes Godec

Attention Lodge 114

Ely, Minn. — You are hereby notified that due to the Convention being held at the same time that our regular monthly meeting is held we are forced to postpone our meeting from the 15th of September to the last Sunday of September, which falls on the 29th.

So remember that our next meeting is to be held on the 29th of September, at the usual place, Yugoslav National Home at 7:00 p. m.

This time just prior to our Convention I want to wish all the honorary and regular delegates a pleasant trip and an enjoyable visit with the Waukeganites.

Sometime ago an article appeared in the Nova Doba about "Little Stan" waiting on tables at the Yugoslav National Home Club. It appears to me that Little Stan was given another name, and being the secretary of this club, I wish to name him in the name of the club, before all of you Nova Doba fans as "The Waltzing Waiter."

He surely does justice to his new handle. How about it Stan?

Joseph Milkovich, Sec'y

Stranger—How old is your little baby brother?

Little Girl—He's a this-year's model.

BRIEFS

In one of the concluding picnics of the season lodge 149, SSCU Canonsburg, Pa., will celebrate with this outdoor entertainment on Sunday, September 8, at Drenik's Park, Strabane, Pa.

On Saturday, September 7, lodge 35, SSCU, Lloydell, Pa., will hold a dance at the lodge hall, commencing at 8 p. m. Proceeds of the dance shall go into the lodge treasury.

The next meeting of the Ohio Federation of SSCU lodges will take place on Sunday, November 3, at the Slovene National Home in Cleveland.

In Cleveland, O., lodge 71, SSCU will hold a late Fall dance on Sunday, November 16th.

A correspondence course in Slovene has been started by Mr. Anthony J. Klancar, 1047 East 67th St., Cleveland, O. Anyone interested in this course should write to the foregoing address. The course includes some 40 lessons, covering the elements of the language, and including some phase of grammar, vocabulary, exercise and translation. Lessons will be sent to the student twice a month. Mr. Klancar founded the Slovene School of Cleveland about two years ago.

How to Study School

Cleveland, O. — Readers of the Nova Doba interested in improving their memory, learning how to read more rapidly are invited to attend Cleveland College's free "How To Study School." The first class begins at 7:30, September 9, in the Cleveland College auditorium.

Due to the popularity of the course recently, accommodation for 800 has been made. Dr. Jay L. Otis, Assistant Professor of Psychology, who is in charge of the course, stated. Two lectures will be given each evening during the week.

"Parents, business and professional men and women, and teachers, as well as high school graduates, are among those who have obtained benefits and encouragement through this course. The course offers not only practical and technical value, but is an orientation for adults who find a continuation of college work a new experience," Dr. Otis stated.

Dr. A. Caswell Ellis, who will also address the classes, stated that "During the past decade research has shown that adult learning may not be only as efficient as, but even superior to, juvenile learning, if effective methods of approach are employed. This brief course attempts to cover those phases of study in which proficiency may be acquired." No registration for this course is required.

Those interested in a brief study of career planning techniques are invited to the Cleveland College Auditorium this week, Thursday and Friday nights from 7:30 to 9:30. Analyzing vocational abilities, sources of occupational information, choose a career, occupational opportunities, and job-hunting procedures are being discussed in this new free course, which is being given under the direction of Dr. Otis.

Important Notice for Penna. Delegation

Pittsburgh, Pa. — Delegates to the 16th regular SSCU convention traveling through Pittsburgh, are requested to meet at the Slovene Auditorium, 57th and Butler Street, on Saturday, September 7, 1940, where the PRR ticket agent will take care of train reservations.

The Pennsylvania delegation will entrain for Chicago, Saturday, September 7, at 10:59 p. m. Eastern Standard time, arriving in Chicago at 6:45 a. m.

Reservations for this train must be made in advance for the group, in order to provide necessary accommodations.

Delegates who plan to travel with the party, and have yet to make train reservations, are requested to do so at once by writing to the undersigned at 218, 57th Street, Pittsburgh, (1) Pennsylvania.

F. J. Kress, Pres., SSCU Federation of Lodges, Western Pennsylvania.

St. Louis Bits

St. Louis, Missouri — This is St. Louis calling again to urge its members to continue their good attendance to the meetings held every second Sunday of every month at the Slovene Hall. If our attendance keeps up as it has been at the last few meetings we will soon accomplish a good many things.

At our last meeting it was decided to make plans to enlarge our treasury so that we can have some entertainment after meetings, in this way we would have our members attend in full numbers if it was absolutely possible, and it would arouse in them a new interest for the lodge as well as the whole organization, and would even induce them to get their friends to become members of our great organization. We chose a committee of three of our young faithful members who, I know, will do their utmost to make this plan a success. Full power was given this committee to do as they saw it best.

I am also glad to report that our joint picnic was a great success, expect for one disappointment, our member, Mrs. Speck, was not there. I think this is the first Slovene affair that she did not attend. A large crowd attended and I am sure everyone had a grand time. Since, it was such a great success I think it would be nice if such an affair was given every year so that all our Slovenes learn to cooperate with one another and so that once a year we get together and enjoy ourselves, and at the same time we will become better acquainted.

It is, indeed, hard to report that our oldest member, Mr. Joseph Kramar, reported himself on the sick list and that Mr. Bujo Banjo is still on the sick list. Since they are both loyal members I do think they would enjoy it if any of the members, beside the sick committee, would pay them a visit. I know it would help them to a speedy recovery.

I again wish to remind each and every member that our next meeting will be held on September 8. On this day, too, our delegate will leave for Waukegan. All the members of St. Aloysius Lodge hope you will enjoy yourself, Mr. Kodelja, because you have done some great work

SSCU National Convention Opens Monday

DELEGATES "BLITZKREIG" WAUKEGAN

By Little Stan



Little Stan

Ely, Minn. — Waukegan, the '40 Sixteenth Quadrennial Convention city is ready!

For with the sun, bright and early Sunday morning fast passenger trains will be steaming to a stop at the railroad station, bringing delegates from all parts of the nation to participate in what promises to be the most historical convention of the South Slavonic Catholic Union of America. Other delegates will arrive by car and you can be certain that by evening, you'll see nothing else but SSCU in Waukegan!

Here in this northern Minnesota city, delegates are just about packed up and ready to go. Supreme officers of our society the board of trustees—Bro. John Kumse, Lorain, Ohio; Jan-ko N. Rogelj, Cleveland, Ohio; Frank E. Vranichar, Joliet, Ill.; Andrew Milavec, Meadowlands, Pa.; and Matt Anzel of Aurora, are auditing the books and records of our society.

By train-time Saturday afternoon the entire Ely delegation will be shouting farewell. Supreme officers will ride with delegation, direct to Waukegan! Here the convention program is complete, and SSCU delegates are ready to take over.

Mayor Mancel Talcott will welcome the delegates as the chief executive of Waukegan, and if you people remember his letter earlier in our big campaign, you can be certain that he will live up to his promise making certain that everyone of us can call Waukegan our own for a week anyway! Heh Heh!

It will be a wonderful feeling to get together with the delegates again. Patsy Krall and Andy Zadell, our old friends from Cleveland; and there is our smiling genial friend Tony

Picnic at Strabane

Strabane, Pa. — Hello everybody. I'm just going to write a few lines. The weather today—August 29—is very hot, we had lots of rain the past few days. And here is another reminder of a big SSCU picnic. What?—A picnic. Where?—At Drenik's park in Strabane, Pa. When?—Sept. 8, 1940. Yes the big day is here when "Bratska Sloga," No. 149 SSCU of Strabane will hold a picnic at Drenik's park, Strabane, Pa. Good music for young and old. You are invited to attend.

Come one come all,
Fun for all,
Young and old.
At Drenik's park.
Please remember the date—Sept. 8, 1940 at Drenik's Park, Strabane, Pa.

Hedy Sterle
Lodge 149, SSCU

for our lodge. Mr. Kodelja is also our president. We'll have to let our vice-president, John Grubar, conduct the next meeting. So be prepared, John. So long until Sept. 8.

Emily Kodelja, Sec'y
No. 87, SSCU

Drenik of Cleveland also. Little Stan feels there's going to be a lot of explaining to do to Tony because he had promised to write, and somehow or another he never quite got around to it!

Looking over the list of delegates, Little Stan recalls many from 1936 when the convention took place in Cleveland. Everyone looking forward to a grand reunion—and a grand program.

Little Stan is going to town getting work done and things in shape for the affair. Because when he leaves town he wants to make certain everything will be ship-shape, and there won't be too much to catch up on when he returns.

Besides we just finished playing host city to the American-Yugoslav state convention, and that was an awful lot of work, but it proved to be a tremendous success. And while on the subject we mustn't forget that those fellows from Cleveland—Johnny Pecon, Chuck Smith, and Tony Vadnal did an awful lot in putting the big show across! Udriaga!

Supreme officers of our society paid their first official visit to our new Yugoslav National Home club and marveled at its beauty! They contend it is a beautiful building for the Yugoslav people, and urged that all patronize their own club. Perhaps eventually, a new and larger meeting place could be constructed from funds derived through proper cooperation.

Visiting with folks here over the week-end were Mr. and Mrs. Nick Borovac of Gary-New Duluth; Mr. and Mrs. Steve Malnarich, and son Johnny, and daughter Katherine of South Chicago, Little Stan's aunts, uncles, and cousins. Touring over the city they looked over many points of interest, including old stamping grounds at White Iron lake, the iron mines, and the city in general.

While supreme officers conduct the audit here, Little Stan and Joe Milkovich figured a nice way to entertain the gentlemen over the week-end would be to take them over to Canada by boat. But the experience of last January when customs agents threw a scare into your scribe was still too vivid in the minds of all gentlemen, who thought it better not to take any chances of getting drowned, or locked up in warring Canada. After all a big convention is just a couple of days away, and there is a lot of work that must be done.

Tomorrow (Sunday) the Minnesota Federation of SSCU meets here in Ely for the last session prior to the convention. Supreme officers will visit with them.

And now, just keep your eyes peeled on that train that will be coming into Waukegan at 6 a. m. Sunday morning. That Minnesota delegation will be on it, and Little Stan and the boys will place their feet on Waukegan soil for a week anyway! See you in Waukegan!

Stan Pechaver
No. 2, SSCU

Alford—I suppose you think I'm a perfect idiot?
Mabel—No, none of us is perfect.

Damir Feigel:

ČAROVNIK BREZ DOVOLJENJA

(Nadaljevanje)

"Res je," je vzdihnila Špela, "Slavko je pisal o tem domov in še pravil je, ko se je vrnil od vojakov. Še dolgo časa se ni govorilo po vasi o nič drugem ko o tebi. Kaj mi pomaga, če si se pred mano opral, če si pa ostal pri vseh drugih umazan. Tu ti po mojem mnenju nikakor ni obstanka."

"Nihče se ne obregne nad mano," je dejal žalostno Dolfe, nali si kozarec in ga izpraznil, da prežene grenkobo, ki mu je silila v grlo, "ker me nihče ne bo videl. Neopažen kakor sem prišel jo mahnem še danes naprej, iskat zaslužka. Ne boj se, ne bom ti v napotje!"

"Kako to, brez zaslužka?" je vprašala Špela, ki jo je bratov sklep nekoliko pomiril. "Ali nisi več v cirkusu?"

"Radi gospodarskih težkoč se je naša družba razšla. Živali so poprodali, ljudje smo se porazgubili po svetu. Najtežja mi je bila ločitev od mojega varovanca, medveda. Da bi ga bil sam kupil, nisem imel sredstev."

"Nekaj denarja ti že dam na pot, preden odideš, da ne boš beračil. Brat si mi in toliko že utrpim, čeprav nam je danes trda za denarje. Dajati moramo na upanje, potem pa čakati pomladnih črešenj in jesenskega vina. In črvi in toča so prav tako nam sovražni ko kmetom." Špela je bila sicer dobrega srca, toda denar je imel pri njej izredno ceneno. Sama se ni niti zavedala, kako opravičuje z omembo revščine in malenkostnih dohodkov svojo stisljivost.

"Beračim pa ne!" je slovesno ugovarjal skoraj užaljeno Dolfe. "Umetnik sem. Nekaj letakov razdelim, ljudje se zberejo, jopič slečem in se prekucujem naprej, nazaj, brez zaleta, z zaletom. Nato poberem pri gledalcih in zaslužil sem si tako za večerjo in prenočišče. Z oblastvenim dovoljenjem. Jezi me edino le to, da nisem za polovico manjši, kajti tak bi se utegnil povzpeti do neprekosljive stopnje svoje umetnosti."

Brez nadaljnih besed je odločil Dolfe jopič, umeknil se k durim v vežo, premeril s pogledom kuhinjo navzdolž in navzgor...

"Dober popoldan!"

Za Dolfetovim hrptom se je pojavila ženska postava. Bila je vdova Rupnica. Začuden je obstala na pragu. Oči je obračala zdaj v golorokega neznanca, zdaj v objokano Lipovko.

"Najbrž vaju motim," je nadaljevala, ko se je bila nekoliko razgledala in si sestavila iz odloženega moškega jopiča in od solz zastrih ženskih oči svojo mnenje. "Ne mislita, da sem se vtihotapila, pošteno sem poskušala najprej pri vratih s ceste in ko se mi ta niso hotela vdati, sem prišla skozi vežo, da kupim poldrugo četrt polenovke. Do petka se mi že prav dobro namoči in umehča."

(Dalje prihodnjič)

Janko N. Rogelj:

Kako je v Ameriki?



J.N. Rogelj

Ko človek pride v domovino, sreča sorodnike, prijatelje, znance in tujce, ki vsi postavijo eno in isto vprašanje: — Kako je v Ameriki? Na to vprašanje je potreba odgovorjati vsakemu, s katerim pride človek v pogovor. Iz vprašanja se porodi drugo in tretje vprašanje. Kdor odgovarja na vprašanja, katera stavijo naši ljudje v domovini, kmalu zapazi, da jih pravilno ne razumevajo. Zakaj ne? Amerikanez pripoveduje in razlaga nekako tako, kot bi to pripovedoval človeku, ki je bil v Ameriki že več let. Sedaj razumete, zakaj ne morejo naši ljudje doumeti našega pripovedovanja.

Nesteto naših ljudi je obiskalo svoje domače kraje, vsak je po svoje pripovedoval, kaj je videl in doživel v Ameriki. Naši rojaki iz Pennsylvanije pripovedujejo o delu v premogokopu, globoko pod zemljo; izseljenci iz Minnesote govorijo o železni rudi, katero kar "orjejo" na površini zemlje; slovenski farmarji opisujejo velike ameriške farme ali "grunte," katerih zemlja bi pokrila od pet do deset slovenskih vasi. Slovenski delavci iz Detroita naglašajo, kako skačejo novi Fordi iz tovarne, menda vsako minuto nov Ford. Kaj vsako minuto? Po sekundah jih štejejo vsako uro. Prav tako hitro jih izdelujejo, kot bi hitro izbiral človek fižol ter ga metal v pehar. Slovenci iz Montane pripovedujejo o bakru, srebru in zlatu, ki teče noč in dan iz plavžev, neprenehoma,

kot teče voda na mlinsko kolo. Iz New Yorka pride v domovino izseljenec, ki opisuje visoke hiše in stavbe, veletoke in mostove, kjer ne raste več trava in drevje. Z naglasom pove, da je veliko otrok v New Yorku, ki še niso videli druge zelene rastline kot salato v skledi. Iz Chicago pride Slovenec, ki trdi, da se neprestano vozi polovica Amerike v avtomobilih, kakih 60 do 70 milijonov ljudi. Nekateri Amerikanci niti ne živijo v hišah, ampak v nekakšnih "potujočih hišah na kolesih."

Ko naši ljudje v domovini vse to poslušajo, se čudijo in premišljujejo. Njih omejena domišljija ustvarja čudovite prikazni, katerim dodajo še izmišljotine. Po ustnem izročilu prenašajo od hiše do hiše, od človeka do človeka, kaj so slišali od Amerikancev. Iz teh pogovorov spletajo svojevrstne pripovedke, ki se širijo med našim ljudstvom v domovini.

Neko popoldne sem šel za ozarjami naše vasi. Na njivo je baš tedaj pripeljal koš gnojna moj prijatelj izza mladih let. Pozdraviva se po dolgih letih ter pričeva govoriti.

"Ti," pravi, "prav sedajle mi je prišlo na misel in te moram vprašati, če si tudi ti videl kaj takega v Ameriki. Ne vem, če je res, toda v Ameriki je vse mogoče. Kaj ne, da v Ameriki ne vozijo gnoj na njive takole v gnojnih koših, kakor pri nas v Sloveniji?"

Hotel sem mu odgovoriti, kako ameriški kmetji pognoje svoje njive vsako pomlad. No, v Ameriki je to lahko, ker ima vsak kmet svoje njive okoli gospodarskega poslopja. Pravilnam je ta Amerikanez, da ima vsak kmet v Ameriki velik kanon ali top za živinskih hlevov. Ko pride pomlad, mu hlapci nabašejo kanon z gnojem, in gospodar izstrelji gnoj sedaj na to njivo, potem na drugo. Strelja ta gnoj toliko časa, da so vse njegove njive in travniki pognojeni."

Prav iz srca mi je prihajal smeh, ko sem poslušal njegovo ameriško storiijo. Povedati sem moral, da tega še nisem videl v Ameriki. In veste, da to ni uga-ljanje mojemu prijatelju. Kar verjeti ni mogel, da bi v Ameriki ne bilo to mogoče. Dodal sem mu, da na ameriških farmah ne gnojijo dosti z gnojem iz živinskih hlevov, zato tudi ne rabijo kanonov, da bi izstreljevali gnoj vsako pomlad.

"Ti, Janko, ali je res, da se v Ameriki lahko vsak oženi za eno leto na poskušnjo. Če nista za skupno zakonsko življenje, pa gresta lahko vsak svojo pot."

Naslonil se je na gnojne vile na koncu ročnika, tako, da je z rokami podpiral brado ter čakal na moj odgovor.

Razložil sem mu, da ima v Ameriki vsaka država svoje zakone glede živitve, kakor tudi zakone glede ločitve. Za primer sem mu navajal zakon z državi Ohio, ki dovoljuje ženitev z dovoljenjem staršev fantu z 18. letom, dekletu s 16. letom. Brez dovoljenja staršev se moreta poročiti še le po 21. letu. Toda razporoko lahko dobita v tekom enega leta, aka sta tudi stanovala eno leto v državi Ohio.

"Veš, kar si pa sedaj povedal, to pa drži. To je prav tako, kot bi jo vzel za eno leto na poizkušnjo. Kaj pa je razlika, če jo vzameš za eno leto na poizkušnjo, ali pa če nočeš več živeti z njo, ko poteče eno leto."

Povedal mi je tako prepričevalno, da sem bil tudi jaz mnenja, da res skoro ni nobene razlike, če se človek tekom enega leta loči v zakonu. Da bi pa on ne mislil, da je po vseh državah tako, sem mu omenil, da mora bivati človek v državi Massachusetts tri leta, predno more vložiti prošnjo za razporoko, a v državi Nevadi samo šest tednov.

"To je pa še boljše," dostavlja Tonček, "če jaz pridem v Ameriko, poročil se bom v tisti državi, kjer lahko vzamem ženo na poizkušnjo samo za šest tednov."

Prijatelj ni razumel, kaj pomeni bivanje v eni ali drugi državi, on je imel v mislih samo ženitev na poizkušnjo. Pa kaj bi mu razlagal v detajlih. Smejala sva se oba, vsak po svoje.

Potem mi je tudi povedal, da je bral v nekem časopisu, kako nevljudne so ameriške prodajalke po velikih trgovinah, da jim je vsega hudičev malo mar, če kaj prodajo ali ne. Tudi to je pogruntal tako, da prodajalkam ni potreba izkazevati vljudnosti, kajti v Ameriki je vsak bogat, posebno pa še ženske, ki služijo v Hollywoodu po pet tisoč dolarjev na mesec.

Govorila bi morebiti še delj, da se ni spomnil, da je potreba izkdati gnoj iz koša, ker še ni imel ameriškega kanona, da bi ga izstrelil po njivi.

"Kdaj greš nazaj v Ameriko?" me vpraša.

"Čez teden dni," mu odgovorim.

"Skoda," pravi, "če bi šel okoli božiča, bi morebiti jaz šel s teboj v tisto državo, kjer se človek lahko oženi za šest tednov na poizkušnjo. Če bi mi ne uga-ljanje ženitev v Ameriki, bi bil lahko po velikonoči že doma. Pa mislim, da iz te moke ne bo nič kruha. Jaz pa ostanem samec, ker na poizkušnjo mi ne pustijo, da bi se poročil, mačka v žaklju pa tudi ne maram ku-

piti," se smeje in poganja voliča, ki pelje gnoj na njivo.

Pogledal sem za hudomušnežem, ki je hotel izvedeti: Kako je v Ameriki? On pa je lepo poganjal voliča, žvižgal melodijo poznane pesmi ter menda mislil o novih pripovedkah, katere so prinesli v naše kraje tisti Amerikanci, ki so hoteli napraviti Ameriko veliko in čudovito, bajno in bogato deželo onkraj morja.

DOPISI

(Nadaljevanje s 5. strani)

pati organizacijo in jo potem na novo inkorporirati.

Ze zadnjič sem pisala, da vzrok propada visokih bolniških razredov ni bila združitve. Uklinjenja teh razredov so bile ekonomske razmere. Člani brez dela niso mogli plačevati asessmentov, pa so znižali podporo, in ostali so visoko zavarovani samo bolniki. Kjer so stroški veliki in malo dohodkov, pa stvar preneha poslovati, ker zmanjka sredstev za plačila. Tako se je zgodilo tudi pri naši Jednoti z višjimi razredi bolniške podpore. Tudi pri nas so člani v teh razredih plačevali za nekaj, kar jim je potem splavalo po vodi. Da bi bil kdo prikrašan pri smrtnini zaradi združitve, meni ni znano. Znano pa mi je, da je moj pokojni soproj bil član podpornega društva Sv. Barbare, ki se je pozneje združilo s SDPZ, in jaz sem bila članica S. D. P. Zveze, ki se je združila s SNPJ, pa je moj soproj prejel vse do centā, zakar je plačeval, in jaz vso smrtnino za njim, tako tudi jaz vso bolniško podporo, za kolikor sem plačevala. Ko smo se združili ali pridružili, kakor nekateri radi poudarjajo, so mi starost zvišali za dve leti, ker SDPZ pri združitvi ni bila solventna; pri JSKJ pa za devet let, dasiravno ni prišla združitve v poštev, ampak le dosega solventnosti. Zdi se mi, da bi bila dobro nekoliko več razumevanja. Pri vsaki organizaciji, ki ima primanjkljaj v katerem koli skladu, ga mora članstvo plačati. Ako ga ne plača, dotični sklad propade, pa naj bo ime tako ali tako. Kar se pa tiče družtev, katerih je več od ene organizacije v isti naselbini, ni druge razlike v stroških kot za izdatke za dvorano. So pa društva v Detroitu do 10 milj narazen; izjemo delajo samo angleško poslušajoča društva.

Kdor misli, da bodo organizacije napredovale v članstvu se skoraj gotovo moti. Zanimiva bi bila statistika, če bi jo nam glavni tajnik predložil čez eno leto, koliko tistih bo še plačevalo zavarovalnico, ki so pristopili k Jednoti letos za visoko zavarovalnico. V industrijskih mestih imajo podporne organizacije malo prilike za nove člane. Od uslužbencev v tovarnah in prodajalnah se zahteva, da plačujejo tako zvano masno zavarovanje. To se računa po plačih dotičnika. Asesment znaša od enega dolarja naprej, to je za tisoč ali več dolarjev. Taka zavarovalnica je seveda veljavna samo za čas, ko dotičnik dela, vendar je prisiljen zanjo plačevati. Druga zapreka je plačevanje za bolniško oskrbo v bolnišnici, ki je postala nekaka splošna zahteva od uslužbencev. Tudi to stane dolar na mesec, ter jih je malo, ki bi mogli plačevati več, ker ni sredstev. Ako človek poleg tega plačuje še eno podporno društvo, mora imeti že stalne dohodke, da more pokrivati tekoče stroške.

Zato je treba gledati na združitve tudi od te strani. Ako član ne more plačevati, zgubi organizacijo, pa naj bo še tako dober človek in organizacija še tako bratska. Če hočemo biti pošteni, moramo priznati, da je članstvo tiste organizacije, katere se sestera Vogrich tako boji, največ pomagalo svojim bratom zasementi. To kažejo številke, ki jih vsak lahko vidi ali dobi, ako vpraša za pojasnilo. Takega bratstva se nam ni treba bati; zgodovina nam garantira, da se nam ne bo godila krivica. Če pa glasilo tiste organizacije večina prinese strupene izraze, nič za to, če so le resnični. Torej, delegati in delegatnje, delujite postavnim in demokratičnim potom za združenje. Pomnite, da v združenju je moč.

Mary Bernik, članica društva št. 144 JSKJ.

Barberton, O. — Zadeva glede združenja naše Jednote z drugimi je pred leti pri nas povzročala zelo mnogoštevilne in tudi vroče debate, v glasilu in na konvencijah. Letos pa, kar tiče združenja, se piše le bolj malo. Zakaj imamo toliko podpornih organizacij, je vsakemu znano. Potrebno se mi zdi omeniti, da tako veliko število istih je imelo to dobro posledico, da se je vsled kompeticije med istimi dobilo ali vsaj skušalo dobiti vsakega našega človeka za pristop, med tem, ako bi bili imeli samo eno, bi tega ne bilo. Sem pa tja slišimo ali pa čitamo, ko ta ali oni vehementno in nekako preroškogrozeče poudarja: združitve bode morala priti, prej ali slej. Hitimo da ne bode prepozno. Razmere nas silijo v to. Iz starega kraja ni več priseljavanja. Ta in tem podobne trditve, v kolikor se iste tičejo potrebe in razmer, so le zelo prazen bav-bav. Iste niso logične, ne odgovarjajo resnici in so v nasprotju celo z navadnim "horse sense." Naš narod tukaj se množi. Vedno več nas je. Iz starega kraja sta prišla samo dva. Fant in dekle. Ta dva sta brez vsakega preprekanja in brez vsakega vključevanja nam v naših podpornih organizacijah znanih principov in načelnih izjav prišla do "združenja," in posledica tega združenja je bila, da se je članstvo v tej tako združeni "organizaciji" pomnožilo za tri, štiri in več članov. Taka združevanja se posebno zadnja leta zelo pogosto vršijo, brez vsakih združevalnih odbov, in, ker naš narod še ni spriden s porodno kontrolo, se "članstvo" še kar naprej množi, in vedno več jih je za pristop v odrasli oddelek, to je, v naše podporne organizacije. Ker je temu tako, ima vsaka organizacija, ne glede kako mala po številu članstva priliko napredovati, bodisi po številu in drugače. Akcija za združitve je zelo lepa ideja. Združeni bi lahko veliko več dosegli. Združena organizacija bi si lahko nabavila dom za ostarele člane. Zavetišča in šole za tiste naše otroke, ki ostanejo brez staršev. Lahko bi takim dali potem takih šol praktično izobrazbo, da si bi lažje služili kruh, ko odrastejo, in katere take izobrazbe po večini niso deležni v javnih šolah, in pa zato, ker starši ne premorejo stroškov. Imeli bi lahko velik tisk, v obliki časopisa in izdajanja knjig. Imeli bi veliko večji ugled v javnosti. Lepo bi bilo tudi videti, če bi bil naš narod tukaj v Ameriki tako složen. Da se vsega tega že ni doseglo, so krivi samo tisti principi, ki nimajo s fraternalizmom nič za opraviti, pa se jih vkljub temu fanatično priklaplja ponekod k pravilom in tisku. Odpravite to, pa boste imeli združenje, to je, podlago za združenje. Kdor pa skuša delati drugače, pa hoče zidati stavbo brez podlage, ali rekli bi lahko, v oblake. Pri združenju bi mogoče prišlo tudi še kakšne tehnične ovire, katerih nekatere omenja sestra Vogrich, ali ako bi bila podlaga, bi se tudi premostilo. Da se tak prej omenjeni temelj postavi nameravani združeni organizaciji, je dosedaj priporočala in zahtevala samo naša Jednota, na kar smo lahko ponosni. Drugje pa, kakor vidimo, ne samo, da počejo pri tem kooperirati, ampak stavijo vse mogoče ovire, da se ne bi tak te-

mel postavil. Naša Jednota kliče narodu: "Tukaj je moja roka. Pridimo skupaj, da se objamemo v čisti ljubezni do bližnjega." Drugi pa so vsaj dosežaj bili nekam gluhi napram temu lepemu pozivu ali se vsaj obotavljajo. Zakaj? Principi? Načelne izjave? Politika? Upamo, da ne bo vedno tako in da ne bo naša Jednota tudi v bodoče na nje kazala in jih svarila: "Zakaj ovirate pravo združenje in se podajate v nevarnost, da vas bo zgodovina našega naroda tukaj označila kot krivice in oviralce lepšega napredka našega naroda, katerega bi lahko dosegli potom združenja."

Anton Okolish, preds. por. odb. JSKJ.

Braddock, Pa. — Čudno se mi je videlo, ko sem čital dopis sestere Vogrich, ki se ne strinja z združenjem. Ako bi bila na zadnji seji pennsylvanske federacije, bi bila videla, da je večina zastopnikov glasovala za združitve. Članstvo vidi, da v združitvi jednot in zvez je korist za članstvo. Še enkrat poudarjam, da pri JSKJ ne plačujemo v smrtninski sklad enakopravno. Za svojo osebo sem v enajstih letih prispeval \$35.64 več v smrtninski sklad. Po mojih mislih plačuje preveč 8 tisoč članov ali več. Jaz bi ne citiral stvari, pa vidim, da se postrani zavija in da je treba nekaj storiti za stare člane. Saj že tako plačujem 27 centov več na mesec kot člani, kateri so pristopili po letu 1928. Koliko da stane JSKJ nagrada za nove člane; po mojem mnenju, da članstvo nima koristi, bomo videli konci leta 1929. Torej, zakaj se ne bi priznalo, da člani pri JSKJ plačujejo višje asesmente. Kar se moje osebe tiče, nisem proti, da pa bi člani, ki ne prispevajo, bili za en mesec prosti asesmenta v smrtninski sklad, kot priporočila društvo št. 174 JSKJ, mislim, da ni bratsko. Kakor je meni razvidno, se je članstvo malo zanimalo za razprave o pravilih. Delegat našega društva se je izrazil, da je bilo nekaj točk sprejetih na konvenciji, v pravih jih pa ni. Tudi točka, da bi moral glavni urad poročati vsaki mesec v glasilu, kar se tiče Jednote in članstva, ni bila upoštevana. Tako se je tudi izrazil delegat, ki je bil na konvenciji v Clevelandu. Tako želim 16. redni konvenciji, ter delegatom in glavnim odbor-

nikom, da delajo v prid članstvu.

John Rednak, 26-letni član dr. št. 31 JSKJ.

Ely, Minn. — NAZNANILNIN ZAHVALA. — Sorodnikom prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je dne 13. avgusta nemila smrt polnolazi iz naše sredine blago matere oziroma soprogo Franciško Kosičak.

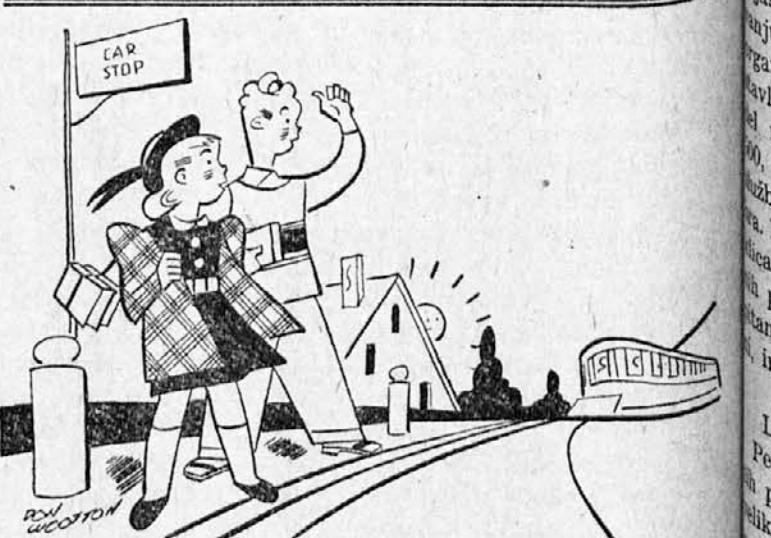
Pokojnica, ki je bila članica društva Severna zvezda, št. 128 JSKJ, je bila pokopana dne 13. avgusta po cerkvenih obredih vsem, ki so nas obiskali na večer pred pogrebom, ter nas tolosice ter za prispevke za masel zadušnice; hvala vsem, ki so dali za pogreb potrebne avtomobile na razpolago, in vsim, ki so pokojnico spremlili na grobnem zavodu Champu Merhar za lepo urejeni pogrebniški ostali: Frank Kosičak, soproj; Joseph, Franciško John in Anton, sinovi; Franciška omožena Turk, hčerka.

DRAGINJA

Vesti iz starega kraja namajo draginja od tedna do tedna baje tiska. Z draginjo pa narasča potreba po vašem pomoči v obliki draginje pošiljke še toliko bolj dobrodošla hočete, da bo Vaša denarna posrednost hitro izvršena, jo naslovite na navedeni naslov. Naše nove mesečne cene za dinarje in lire so sledeče: za Din. 100. \$ 2.25 za Lit. 50. za " 200. 4.20 za " 300. 6.— za " 500. 9.75 za " 1000. 19.00 za " 2000. 37.00 za " 5000. 90.00 za

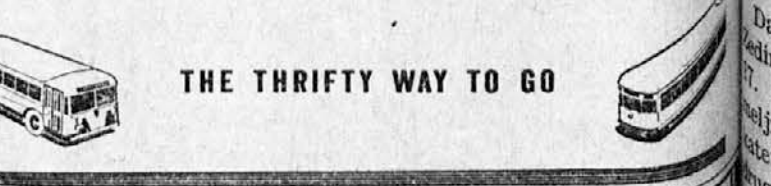
Pri višjih zneskih sorazmerno povečati. — Nakazila po brzojavu stanejo več. — V nakazilih se sedaj plačuje ne morejo izvrševati. DRUGI POSLI Ako potrebujete iz starega rojstni in krstni list, ali, ako kak drug važen posel s starim rojstnim je v Vašo korist, ako se obrnite spodnji naslov: LEO ZAKRAJSEK General Travel Service, Inc. 302 E. 72nd Str., New York, N. Y.

VLOGO v tej posojilnici zavarovane do \$5,000.00 po Fire Insurance Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C. Sprejemamo osebne in družinske vloge. Plačane obresti po 3% St. Clair Savings & Loan 6235 St. Clair Avenue



ZOPET V ŠOLO VARNO IN BREZ SKRBI S POULIČNO ALI BUSOM

Mladež dospe v šolo varno in hitro, ako se vozi s poulično ali busom. In tudi varčno je. Tedensko vozne karte za učence, stare 12 let ali več stanejo 50c, šolarji nad 12. letom pa plačajo samo 2c za vožnjo. Skrbite, da se bodo vaši otroci poslužili te cenene vožnje v šolo in domov sleherni dan.



THE THRIFTY WAY TO GO NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI JE ENAKOPRAVNOST Naročnina za celo leto izkven Clevelanda je 4.50 Društvom in posameznikom se priporočamo za tiskovine. Unijski delo — zmerne cene 6231 ST. CLAIR AVE. Cleveland, Ohio